

ถอดเทปรายการ “จุดเปลี่ยนประเทศไทย” ช่อง NBT

ถ่ายทำวันอังคารที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา

ออกอากาศวันจันทร์ที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ เวลา ๒๐.๓๐ นาฬิกา

พิธีกรหญิง : กลับเข้าสู่รายการจุดเปลี่ยนประเทศไทยนะคะ จุดเปลี่ยนประเทศไทยสร้างแรงบันดาลใจปฏิรูปคณะ
ในวันนี้พูดคุยกับท่านประธานกรรมการร่างรัฐธรรมนูญนะคะ อาจารย์มีชัย ฤชุพันธุ์ ค่ะ อาจารย์สวัสดิ์คະ
พิธีกรชาย : สวัสดิ์ครับอาจารย์

ท่านมีชัย : สวัสดิ์ครับ

พิธีกรชาย : มาคุยกันอีกรอบนะคะรับอาจารย์ หลังจากปิดรับฟังความคิดเห็นแล้วนะคะ ร่างแรกออกมา
รับ แล้วก็เปิดรับฟังความคิดเห็น สารพัดเลยนะคะ มีหลากหลายมาก นี่ก็ผ่านมาหลายวันแล้วนะคะ
อาจารย์ครับ ผมอยากจะเรียนถามนะคะว่าความคิดเห็นที่หลังไหลเข้ามาที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ มี ๑๕ หมวด
กับอีก ๑ บทเฉพาะกาล โดยภาพรวมคนสนใจบทไหนเป็นพิเศษไหมครับ

ท่านมีชัย : ก่อนอื่นต้องเล่าให้ฟังนิดนึงว่าพอใกล้ถึงวันที่ ๑๕, ๑๖ เราพบว่าคนสนใจเรื่องรัฐธรรมนูญมาก
มากขึ้นทุกทิศทุกทาง ทั้งบุคคลธรรมดา กลุ่มบุคคล องค์กร สำหรับ สปท. สนช. คณะรัฐมนตรีก็เป็นปกติ เป็น
หน้าที่ แต่คนทั่ว ๆ ไปนั้นมามาก มากซะจนเรานึกไม่ถึง ผู้คนเขาสนใจเรื่องรัฐธรรมนูญกันจริง ๆ แล้วเราก็
พบว่าถ้าจะแบ่ง ก็แบ่งได้เป็น ๓ ส่วน ๑) คือส่วนที่มาจากประชาชนทั่ว ๆ ไป ชาวบ้าน รวมถึงองค์กร ภาคส่วน
ของประชาสังคม ๒) องค์กรทางการเมือง สนช. สปท. ๓) พวกที่เป็นพรรคการเมืองที่เขาสนใจแล้วก็ส่งความ
คิดเห็นมา แต่ว่าความคิดเห็นที่ส่งมาน้อยที่สุดคือพรรคการเมือง ไม่ค่อยมีมากนัก

พิธีกรชาย : พรรคการเมืองแสดงว่าไม่ตั้งใจ

พิธีกรหญิง : แต่ไปสะท้อนอย่างอื่นแทนรีเปล่าคะ

ท่านมีชัย : ไม่ทราบ เขาก็อาจจะไปพูดอะไรอย่างอื่น แต่ว่าส่วนขององค์กรที่เป็นหลัก สปท. สนช. เขาก็แสดง
ความเห็นตามภารกิจของเขา แต่ว่าส่วนของประชาชน ภาคประชาสังคม

พิธีกรชาย : อันนี้น่าสนใจครับอาจารย์

ท่านมีชัย : มาก ๆ แล้วส่วนใหญ่เขาก็จะขอให้เติมส่วนที่เกี่ยวข้องกับเขา เช่น พวกที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
ก็อยากให้เราเติมเรื่องสิ่งแวดล้อม พวกที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม ศิลปะ เขาก็อยากให้เราเติมเกี่ยวกับศิลปะ
วัฒนธรรม หรือเกษตรกรก็อยากให้เติมเรื่องเกษตร แรงงานอยากให้เติมเรื่องแรงงาน เป็นต้น แต่โดยสรุปคือ
ภาคประชาสังคมจะกังวลที่สุดก็คือเรื่องสิทธิเสรีภาพ แนวนโยบายแห่งรัฐ และหน้าที่ของรัฐ แล้วเราพบว่า
เมื่อตอนเราส่งร่างออกไปใหม่ ๆ คนไม่ค่อยเข้าใจเรื่องหน้าที่ของรัฐ แล้วก็คิดว่าเอาอะไรไปโยนให้กับ
รัฐเป็นคนทำ ประชาชนไม่มีสิทธิ หลังจากเราอธิบายไปสักพักนึงคนก็เริ่มรู้ว่าสิ่งนี้คือดีที่สุด

พิธีกรชาย : ดีกว่าที่เป็นสิทธิลอย ๆ

ท่านมิชัย : ดีกว่าที่เป็นสิทธิลดย ๆ เพราะว่าเป็นการบังคับรัฐให้ทำ และเมื่อเป็นหน้าที่รัฐที่ต้องทำ ประชาชนก็มีสิทธิ ก็เหมือนกับผมมีหน้าที่ชำระหนี้ให้คุณ ๆ ก็ยอมมีสิทธิทวงหนี้จากผม เป็นหลักธรรมดา พอเขาเข้าใจ ก็ชักจะเริ่มมีคนช่วยเปลี่ยนเรื่องของเขาไปอยู่ในหน้าที่ของรัฐ

พิธีกรชาย : ไม่เอาสิทธิแล้ว จะขอย้ายไปอยู่หน้าที่

ท่านมิชัย : จะย้ายไปอยู่ตรงนั้น อันนั้นเราก็จะลำบากหน่อย เพราะเรื่องบางเรื่องเราก็ไม่อยากจะไปบังคับว่า รัฐต้องทำอย่างนั้น ต้องทำอย่างนี้ อยากให้เป็นนโยบายของรัฐบาล ซึ่งควรจะอยู่แนวนโยบายแห่งรัฐ เขาจะทำมากน้อยแค่ไหนก็เป็นเรื่องนโยบายของเขา แต่ว่าหลังจากที่เราฟังดูแล้วนั้นเราพบความจริงว่าประชาชนส่วนใหญ่ไม่ค่อยไว้วางใจรัฐบาล แต่เขาแยกระหว่างรัฐกับรัฐบาลไม่ออก เพราะเวลาเราใช้คำว่ารัฐ เขาจะนึกถึงรัฐบาล แล้วเขาบอกว่าถ้าถึงเวลาแล้วรัฐบาลไม่ทำอะไรจะทำอย่างไร ซึ่งแปลว่าคนส่วนใหญ่ไม่ค่อยเชื่อใจ แล้วก็ไม่ใช่ใจไปถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐไปด้วย ก็น่าตระหนกอยู่เหมือนกันเพราะว่าขนาดเขียนในรัฐธรรมนูญว่ารัฐทำแบบนี้ ทำแบบนี้ เขายังถามว่าถ้ารัฐไม่ทำอะไรจะทำอย่างไร ซึ่งคำถามแบบนี้ไม่ควรจะมีในประเทศไหนในโลก แต่ว่ามีในประเทศไทย เมื่อมีในประเทศไทย เราก็จะไปปล่อยปละละเลยคงไม่ได้

พิธีกร : ทีนี้ผมถามเลยครับ ตรงนี้ผมก็สงสัยครับ รัฐธรรมนูญที่อาจารย์ร่างจะทำให้คำถามนี้หายไปได้อย่างไร รัฐจะทำให้ไหม คนระแวงเหลือเกิน

ท่านมิชัย : ก็กำลังคิดว่าสิ่งที่เขากังวล เขาก็รู้แล้วว่าบังคับให้รัฐต้องทำ แต่เขาเคยชินว่าเคยอ่านในรัฐธรรมนูญว่าประชาชนมีสิทธิอย่างนั้น มีสิทธิอย่างนี้ ก็ฟังดูรู้สึกว่าเป็นของเขา เขาก็บอกว่าเอาเถอะไม่ต้องไปเขียนในหน้าที่ของรัฐก็ไม่ว่าแต่ช่วยเติมให้เขาด้วย ให้รู้สึกว่าเขามีสิทธิหน่อยได้ไหม

พิธีกรหญิง : คือจะอยู่ที่ ๒ ที่หรือคะอาจารย์

ท่านมิชัย : ๒ ที่ ผมก็คิดว่าเมื่อสภาวะของสังคมและความรู้สึกนึกคิดของประชาชนเป็นแบบนี้ เราจะไปตั้งต้นว่าก็เหมือนกันแหละ อย่งไปนั้นเลย มันก็ทำลายน้ำใจกันเปล่า ๆ เราก็กำลังคิดกันอยู่ว่าทำอย่างไรเราถึงจะทำได้ทั้ง ๒ ที่

พิธีกรชาย : เขียนไปเขียนมาจะไปขัดกันเองไหมครับอาจารย์

ท่านมิชัย : ก็ต้องพยายามตรงนี้ พยายามไม่ให้ขัดกัน ตรงนี้ยาก แต่ก็กำลังอยู่ในความพยายามที่จะทำ แล้วเราก็คงจะค่อย ๆ ไล่ดูว่าใครพูดอะไร อยากได้อะไร แล้วก็มารวมดูว่าแล้วเราจะเขียนเติมไปตรงไหนให้แต่ละคนอุ่นใจว่าเขาได้ในสิ่งที่เขาต้องการ

พิธีกรหญิง : อาจารย์คะ ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถ้าดูในเนื้อหา เหมือนเป็นการสร้างชาติขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งในส่วนที่อาจารย์บอกว่ายังมีช่องว่างอยู่ระหว่างประชาชนกับรัฐ เรามีการสร้างในตรงนี้บ้างไหมคะ นอกจากว่ารัฐมีหน้าที่อันนี้ ประชาชนอาจจะเพิ่มสิทธิให้

ท่านมิชัย : ในที่สุดคือคงต้องทำให้เขาอุ่นใจให้ได้ว่าเขาไม่ได้ถูกลิดรอนอะไรไปไหน ทุกอย่างยังอยู่ ถ้าไม่สามารถอธิบายให้เขาเข้าใจได้ก็ต้องเขียน เขียนลงไปให้เขา แล้วถามว่าเราจะเชื่อมต่อไปอย่างไร การเชื่อมต่อก็คือเมื่อเราเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญว่ารัฐต้องทำ แปลว่ารัฐต้องทำ แล้ววันข้างหน้าเมื่อรัฐบาลมาแล้วไม่ทำก็จะ

ได้รับผลร้าย ผลร้ายก็คือจะมีบทลงโทษไปในตัว เช่น จะต้องถูกออก ถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจ หรือแม้กระทั่ง ถูกเพิกถอนสิทธิไปเลย เมื่อรัฐธรรมนูญเดินหน้าไปแล้ว ๆ เขาเห็นผล ต่อไปเขาจะเริ่มรู้ว่ารัฐธรรมนูญเวลาเขียนต่อไปจะมีความหมาย เพราะที่ผ่านมาเวลาเราเขียนให้ว่าให้มีกฎหมายว่าด้วยเรื่องนั้นเรื่องนี้ แล้วประชาชนก็พบว่าเวลาผ่านไป ๓ - ๔ ปี แล้วกฎหมายนั้นก็ไม่ออก ทำให้สิทธิที่เขาเคยคิดว่าเขามีอยู่ตามรัฐธรรมนูญไม่จริง

พิธีกรหญิง : ไม่ปรากฏเป็นจริง

ท่านมีชัย : ไม่ทำงาน คือไม่มีกฎหมายที่บอกว่าจะทำอะไร เขาก็เลยไม่ไว้วางใจ คราวนี้เราก็เลยกำลังคิดว่าเราอาจจะต้องเขียนอะไรบางอย่างว่าในระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมาย สิทธิของประชาชนจะเป็นอย่างไร

พิธีกรชาย : ระหว่างที่เป็น silent period หรือว่าช่องสุญญากาศช่วงนี้

ท่านมีชัย : เป็นการบีบบังคับรัฐบาลว่าถ้าคุณปล่อยปละละเลยไม่มีกฎหมาย คุณจะทำงานลำบาก ตัวอย่างเช่น ถ้าเราบอกว่ารัฐมีหน้าที่ที่จะเปิดเผยข้อมูลตามที่กฎหมายบัญญัติ เราอาจจะไปเขียนบอกว่าถ้าเมื่อไหร่ ไม่ออกกฎหมายนี้ออกมา รัฐต้องเปิดเผยหมดทุกอัน คุณเบี้ยวไม่ได้ เพราะคุณต้องรีบออกแล้ว เพราะจะมีข้อมูลบางอย่างที่เปิดเผยไม่ได้ เช่นเป็นข้อมูลความลับ

พิธีกรชาย : สมัยก่อนผมต้องไปยื่นขออนะ เป็นสิทธิ ให้บ้างไม่ให้บ้าง แต่อาจารย์เขียนบอกไม่รู้ละ คุณเป็นรัฐ คุณเอาภาษีเขาไปใช้ คุณต้องเปิดมาให้หมด แต่ถ้าคุณจะไม่เปิดหมด คุณเขียนกฎหมายมา

ท่านมีชัย : อันไหนบ้างที่คุณจะยกเว้น ถ้าคุณไม่ออกกฎหมายมา คุณต้องเปิดหมด

พิธีกรชาย : ที่นี้พูดถึงประชาชนแล้ว นักการเมืองเขาสนใจน้อย อาจจะกระทบเขาน้อย เขาเลยไม่พูด ข้าราชการพักหลังถูกเหวี่ยงไปเหวี่ยงมาตลอด จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาของประเทศเหมือนกัน ตรงนี้ครับอาจารย์ รัฐธรรมนูญจะเข้าไปดูแลเขาอย่างไร

ท่านมีชัย : เราก็มียกข้อยกเว้นอยู่ในรัฐธรรมนูญแล้วว่ารัฐมีหน้าที่ต้องดูแลการบริหารราชการแผ่นดินแบบโปร่งใส เกิดความเป็นธรรม ไม่ทำให้ข้าราชการเขาตกอยู่ภายใต้อาณัติอะไรจนทำให้เขาไม่สามารถทำงานตามหน้าที่ได้ พวกนี้เราจะมีกำหนดกฎหมายเอาไว้เพื่อคุ้มครองเขาเหมือนกัน แล้วก็ในกรณีที่เขาจะได้รับผลร้ายเพราะการกระทำของฝ่ายการเมือง เราก็จะเขียนไว้บอกว่าเขามีสิทธิที่จะเขียนโต้แย้งไว้ ถ้าเขาโต้แย้งไว้เมื่อไหร่ คุณพ้นจากข้อรับผิด

พิธีกรชาย : ถ้ารัฐมนตรีบอกว่าปลัดเซ็นต์หน่อย ปลัดบอกว่าฉันถูกบังคับให้เซ็นต์

ท่านมีชัย : เขียนแต่เพียงว่าเรื่องนี้ตามกฎหมายทำไม่ได้ หรือทำแล้วจะเกิดเป็นปัญหาอย่างไร แล้วก็เซ็นชื่อ

พิธีกรชาย : แบบนี้ข้าราชการไม่โดน

ท่านมีชัย : ครับ

พิธีกรชาย : แบบนี้อาชีพอื่น ๆ มีไหมครับ คนที่เริ่มมองเป็นอาชีพแล้ว

พิธีกรหญิง : มีท้องถิ่นเข้ามาด้วยนะคะอาจารย์

ท่านมิชัย : ท้องถิ่นส่วนใหญ่เขาก็กังวลแต่เพียงว่าเขาถูกมัดมือ เขามีหน้าที่ให้บริการประชาชนแต่ว่าเขาถูกมัดมือโดย สตง. จะไปเรียกเงินคืน ความจริงที่ สตง. ไปเรียกเงินคืนนั้นไปโทษ สตง. ก็ไม่ได้ โทษท้องถิ่นก็ไม่ได้ ที่ถูกต้องโทษกระทรวงมหาดไทย

พิธีกรชาย : วัคซีนสุนัขบ้า เกือบกัน ท้ายสุดก็พึ่งมาสรุปได้ ฉีดไปตั้งเยอะแยะมาเรียกเงินเขาคืน

ท่านมิชัย : เพราะว่าเขาไปมองคนละแง่มุม สตง. มองในแง่ที่ว่าถ้าไปฉีดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ เรื่องพิษสุนัขบ้านี้ กรมปศุสัตว์จะต้องประกาศพื้นที่นั้นซะก่อนแล้วถึงจะฉีดฟรีได้ เขาก็ไปยึดตรงนั้น แต่ความจริงท้องถิ่นเขามีหน้าที่ในการป้องกันโรคระบาดสัตว์อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเขาก็มีสิทธิที่จะทำอะไรของเขา โดยไม่ต้องฟังกฎหมายนี้ เพราะฉะนั้นถ้าเขาทำตรงนั้นบริการฟรีหรือจะเก็บสตางค์เป็นสิทธิของเขาที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นพอวินิจฉัยไปแล้วว่าถ้าทำอีกทางหนึ่งนะ ไม่ได้ทำตามกฎหมายนั้นนะ สตง. เขาก็คงไม่ว่าอะไร ที่นี้ปัญหาทั้งหมดที่มีอยู่ที่นี่ เป็นเพราะกระทรวงมหาดไทย กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ค่อยติดตามเรื่องแล้วมักจะใช้วิธีสั่งการเฉย ๆ การสั่งการเฉย ๆ เป็นเรื่องสมัยโบราณนะ แต่สมัยนี้ทำไม่ได้ สมัยนี้ต้องสั่งตามกฎหมาย ตามระเบียบข้อบังคับ ก็ไม่ออกระเบียบ ออกข้อบังคับมา ไปสั่งเฉย ๆ คนทำก็ตาย ก็ถูกเรียกเงินคืออยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ที่เขากังวล เขาก็กำลังดูว่าเราจะเขียนอะไร ให้เขาสามารถทำอะไรได้ตามหน้าที่ของเขาได้ อีกส่วนหนึ่งเกี่ยวกับท้องถิ่นก็คือพวกข้าราชการของท้องถิ่น เขาก็กังวลว่าเดี๋ยวก็ถูกผีลูกคน เป็นพนักงานเทศบาล เดี่ยวก็เป็นข้าราชการ เขาก็อยากให้เราเขียนว่าเขาเป็นข้าราชการ เรารู้สึกว่าการเขียนอะไรให้ใครเป็นอะไรไปในรัฐธรรมนูญเป็นเรื่องตายตัว อันนี้ก็ยิ่งหนักใจอยู่ เพราะวันหนึ่งข้างหน้าอาจจะเกิดมีระบบอื่นดีกว่านี้ แล้วทุกคนอยากเป็นแต่เป็นไม่ได้เพราะรัฐธรรมนูญ

พิธีกรชาย : รัฐธรรมนูญขัง

ท่านมิชัย : ใช่ ก็ยังกังวล คือบางอย่างคนก็เรียกร้องมา เพียงเพราะว่าเขาอยากได้ แต่ว่าไม่ได้นี่ถึงผลกระทบในอนาคต ก็อันตราย

พิธีกรหญิง : อาจารย์คะ อย่างกรณีข้าราชการเขาได้มีการรวมกลุ่มแล้วยื่นข้อเสนออะไรเข้าไปในร่างรัฐธรรมนูญนี้บ้างไหมคะ

ท่านมิชัย : ตัวข้าราชการไม่มี มีแต่อดีตข้าราชการที่เขาไปมีตำแหน่งแห่งที่อะไรแล้วเขาไปรวมตัวกันส่งเข้ามา

พิธีกรชาย : เป็นประเด็นน่าสนใจไหมครับอาจารย์

ท่านมิชัย : ก็ไม่ค่อยมีอะไรที่เป็นปัญหาสำคัญอะไรมา ประชาชนจะมีเยอะ

พิธีกรชาย : อย่างกลุ่มสตรี คราวก่อนจะมีเพศสภาพ มีอะไรต่ออะไร คราวนี้มีอะไรไหมครับ

ท่านมิชัย : ก็มี มีคนขอเพศสภาพ มีคนขอให้มีส่วนผู้หญิงกับผู้ชาย เขาก็บอกว่าเราเขียนเรื่องความเสมอภาคได้ เขียนเรื่องความสำคัญของสตรีที่มีในบางเรื่องบางราวที่มีความจำเป็นมากกว่าผู้ชายได้ แต่เราจะไปเขียนบังคับถึงขนาดว่าในทุกเรื่องทุกราวไม่ว่าในทางการเมือง ต้องหารสองหมดเลย เท่ากับว่าบังคับคนทั้งประเทศ ก็จะเป็นอันตรายได้ ก็พยายามทำความเข้าใจว่าเรื่องบางเรื่องเราคงเขียนได้ แต่เรื่องบางเรื่องก็จะไปบังคับคนอื่นเขา

พิธีกรหญิง : ในฐานะที่อาจารย์ก็ทำงานกฎหมายมาเป็นระยะเวลายาวนานแล้วก็มาเป็นประธานกรรมการร่างรัฐธรรมนูญด้วยค่ะ ฉบับนี้ถือว่าประชาชนมีความตื่นตัวในการที่เข้ามามีส่วนร่วมเยอะไหมคะ

ท่านมีชัย : นับว่ามาก

พิธีกรชาย : อาจารย์ร่างมาหลายฉบับแล้ว

พิธีกรหญิง : ลงพื้นที่ ไปตรงโน้นตรงนี้

ท่านมีชัย : เวลาลงพื้นที่เราก็มักพบว่าประชาชนเขาก็สนใจมาฟัง แล้วก็ตั้งใจฟังจริง ๆ อะไรที่อธิบายทำท่าจะผิดพลาดเขาก็โต้แย้งเพราะเขาอ่านมา เพราะเขาอ่านมากกว่าคนในกรุงเทพฯ อื่นๆ

พิธีกรหญิง : ก็มีความหมายด้วยนะคะว่าประเทศไทยจะเป็นไปในทาง

ท่านมีชัย : ผมก็คิดว่าเป็นนิมิตหมายที่ดี ที่เรากำลังเผชิญปัญหาอยู่คือว่าทำอะไรที่เราจะสามารถไปบอกเขาได้ทั่วถึง เพื่อให้เขาฟังว่าในรัฐธรรมนูญมีอะไร มากกว่าที่จะปล่อยให้เขาไปฟังคำบิดเบือนซึ่งทยอยกันออกมาเยอะเลย

พิธีกรหญิง : อะไรไม่เท่าอ่านเองใช้ไหมคะ

ท่านมีชัย : ครับ ๆ

พิธีกรชาย : อาจารย์ครับ ในภาพรวม ๆ หลักของรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะเปลี่ยนแปลงประเทศไปซีกแค่ไหน

ท่านมีชัย : ผมคิดว่าเปลี่ยนไปในทางที่ดีมากที่สุดทีเดียว เพราะว่าปัญหาสำคัญ ๓ ประการที่เราวิเคราะห์ไว้ คือ ๑) คนไม่มีวินัย ๒) การบังคับใช้กฎหมายไม่เข้มงวดกวดขัน ๓) การทุจริต ถ้าเราแก้ปัญหานี้ ๓ เรื่องนี้ได้ เราคิดว่าประเทศเราไปไกล

พิธีกรหญิง : ในประเด็นที่เราคุยกันคะอาจารย์ อย่างที่อาจารย์บอกว่าเรื่องของคนในวงพรรคการเมืองหรือวงการการเมืองเข้าไปเกี่ยวข้องกับการทุจริต ดีไม่ดีก็อาจจะไปกันทั้งหมด ชาวบ้านพอเขาอ่าน เขาได้สะท้อนอะไรกลับมาไหมคะ เขาไม่ค่อยบ่นนะคะเรื่องนี้

ท่านมีชัย : ชอบ เขาชอบมาก แล้วก็มาบอกด้วยว่า ไหน ๆ ก็ทำกับการเมืองระดับประเทศแล้ว ทำกับท้องถิ่นด้วยได้ไหม

พิธีกรหญิง : ค่ะ แล้วอาจารย์ตอบรับไหมคะ

ท่านมีชัย : เราก็บอกว่ารัฐธรรมนูญเป็นเรื่องระดับประเทศ ท้องถิ่นจะต้องเป็นกฎหมายเฉพาะของเขา ซึ่งเราก็จะสะท้อนว่าการออกกฎหมายเฉพาะในแต่ละท้องถิ่นให้คำนึงถึงเจตนารมณ์ในเรื่องการป้องกันการทุจริตของ ส.ส. ที่มีอยู่ในรัฐธรรมนูญด้วย ก็แปลว่าเขาก็ต้องเอาเงาหนี้เคลือบไปตลอด

พิธีกรหญิง : ก็เหมือนวางหลักเอาไว้ตามรัฐธรรมนูญ ตามหน้าที่ของเขา ค่ะ วันนี้ต้องขอบคุณมากนะคะท่านประธานกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ อาจารย์มีชัย ฤชุพันธุ์ ค่ะ

ท่านมีชัย : สวัสดีครับ

ท่านมีชัย : รัฐธรรมนูญจะเป็นกฎหมายที่ใช้สำหรับคนทุกคนและประเทศทั้งประเทศ เพราะฉะนั้นกรุณาทำความเข้าใจจากตัวบทที่มีแจกอยู่ทั่วไป อย่าไปเชื่อฟังคำบิดเบือนของคนบางคนที่มีจะทำให้เข้าใจผิดในรัฐธรรมนูญแล้วก็จะทำให้เราไม่รู้ถึงความเป็นไปและความเป็นจริงที่กำลังเป็นไปอยู่ในประเทศ

มีเสียงเรียกร้องจากประชาชนเป็นจำนวนมากในเรื่องสิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่เข้าใจว่าลดน้อยถอยลง คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญตระหนักดีว่าแม้ว่าเราจะไม่ได้ทำให้ลดน้อยถอยลง เพียงแต่เปลี่ยนวิธีเขียนให้รัดกุมและในขณะเดียวกันให้ครอบคลุมให้มากขึ้น แต่ในเมื่อประชาชนยังหวังว่าจะได้เห็นสิทธิอย่างชัดเจน ทางคณะกรรมการก็ไม่ได้ขัดข้องที่จะไปเพิ่มเติมปรับปรุงให้ดีขึ้นตามความต้องการของประชาชน

ประเทศไม่สามารถจะเดินไปข้างหน้าได้เลย ถ้ายังมีการทุจริตประพฤตินิยมชอบในวงการต่าง ๆ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ตั้งใจจะป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤตินิยมชอบให้หมดสิ้นไปหรือเหลือน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้

สิทธิของประชาชนในการเลือกตั้งที่มุ่งหวังไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ก็คือการทำให้ทุกคนสามารถไปใช้สิทธิและสิทธินั้นได้รับการยอมรับนับถือ มีผลต่อการได้ผู้แทนของประชาชนมา ไม่ใช่คนชนะเอาไปหมด คนแพ้อดเลยอย่างที่เป็นอยู่

ระบบเลือกตั้งที่กำหนดไว้ให้ไปใช้ลงคะแนนใบเตียนนั้นก็เพื่อมุ่งหวังให้ประชาชนทุกคนมีสิทธิทัดเทียมกัน คะแนนทุกคะแนนที่ไปลง แล้วทุกคนจะได้รับผู้แทนของตนตามสัดส่วน ไม่ใช่ชนะเอาไปหมดแล้วแพ้อดเลย

นางสาวกรรมา ประเสริฐ
วิทยาการชำนาญการ กลุ่มงานประธานรัฐสภา
ผู้จัดทำ